

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitro
APARE SĂPTĂMÂNAL

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamente:
Un an 600 Lei. — Șase luni 300 Lei. — Trei luni
150 Lei. — Pentru străinătate un an 1000 Lei. —
Pentru America 8 Dolari

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir peti 10 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cavenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Di Ministru Ion Petrovici la Sibiu

În zilele de 7 și 8 Februarie Sibiu va fi cinstit de vizita dlui Ioan Petrovici, ministrul Culturii Naționale și al Cultelor.

Domnia Sa vine să ia contact cu conducerea Bisericii ardeleni, cu lumea universitară și școlară, la scurtă vreme după preluarea importantului Minister de unde se îndrumăză spiritualitatea românească și educația tinerelor generații.

Ardealul românesc și bisericesc, ca toată Țara de altfel, a așteptat de mult să vadă la cârma culturii naționale o minte care să aibă afinități cu idealurile spirituale românești. Suflul românesc cu destinul lui viitor a fost îndrumat până acum de chirurgii, de inși fără patrie, de sociologi din școala lui Durkheim. Nici unul din aceștia nu știa ce trebuie acestui suflet, spre ce ținte trebuie îndrumat și prin ce metode. Toți îi impuneau idealuri nebuloase și sisteme pedagogice artificiale, luate de-a gata din cine știe ce laboratorii suspecte de peste nouă Țări. Nu e de mirare dacă s'a ajuns în școala noastră la o adevărată babilonie de idei, sau la o mare descurajare.

Azi școala românească are în sfârșit în fruntea ei un om cu două mari însușiri. Dl Ion Petrovici e un gânditor de rangul întâi, unul dintre cei câțiva mari filosofi ai noștri, pe cât de informat pe atât de talentat. În al doilea rând, Domnia Sa e un filosof de categorică orientare românească și creștină. Dl Ion Petrovici socotește că cugetarea nu are dreptul să lungească cu indiferență peste cele mai directe realități spirituale, peste nație și religie, pentru a se învâli într-o țesătură de abstracții de cari rațiunea poate inventa câte vrea, dar cari n'au nici o legătură eficientă cu existența concretă. Filosofia trebuie să explice nația ca ultimă unitate specifică a omenirii, ca zonă ontică ireductibilă, ca mediu spiritual calificat ce determină pe fiecare ins, ca izvor și suport de viață al indivizilor în virtutea caracterului ei de comunitate. Dar filosofia trebuie să și ajute la menținerea și promovarea nației dacă de ea atârână existența inșilor. Cultura nu trebuie să fie un instrument de tulburare a caracterelor etnice, ci de conservare a lor.

Acelaș interes pe care l-a arătat neamului, l-a arătat dl Ion Petrovici în cugetarea sa creștinismului. Neamurile nu se susțin prin trup, ci în primul rând prin puterea sufletului, care e alimentată de credință. Persistența credinței în milioane de suflete și fructele ei binecuvântate sunt o realitate care trebuie să îndemne filosofia a lua într-o mai serioasă considerație certitudinile ei.

Mănat de asemenea motive și de rezultatele actuale ale științei, dl Ion Petrovici a scris în anii din urmă o serie de studii în revista «Gândirea», prin cari demonstrează convingător adevărurile de temelie ale creștinismului. Cine a citit eseu «Dincolo de zare», publicat în «Gândirea» în Septembrie 1939, a rămas covârșit de mulțimea argumentelor pe cari le scoate Domnia Sa din rezultatele psihologiei și științei contemporane pentru nemurirea sufletului. Vechile argumente, clădite numai pe mecanismul legilor logice, sunt atât de naive și de artificiale pe lângă convingătoarele concluzii și sugestii ce rezultă din datele psihologice și din evaporarea materiei în abstracte reguli matematice.

Disprețul științei pentru adevărurile de taină ale realității spirituale e arătat în alte eseuri ale dlui Ion Petrovici ca o naivitate depășită de vremea noastră. (A se vedea de pildă eseu «Vicisitudinile obiectivității științifice»). Comentând pe filosoful francez Boutroux, dl Ion Petrovici stăruie altădată asupra caracterului contingent al legilor naturii, arătând că nu există o siguranță absolută în ce privește desfășurarea viitoare a unui fenomen sau altul, căci există totdeauna posibilitatea unor cauze cari să modifice formula cunoscută, există un izvor adânc, infinit, nedeterminat al posibilului, căruia numai că nu-i spune dl Ion Petrovici, Dumnezeu.

Gândirea creștină a dlui Ion Petrovici, deși nu s'a exprimat până acum decât în puține eseuri, este atât de bogată și de subtilă și aduce apologetice creștine argumente așa de proaspete, încât ar merita să formeze obiectul unui studiu special din partea vre-unuia din teologii noștri.

Dl Ion Petrovici este cel dintâi și până acum singurul nostru filosof de orientare creștină.

Ei trist că un neam creștin ca al nostru a trebuit să fie torturat până acum de filosofi ce nu voiau să aibă nici o înțelegere pentru concepția lui de viață, pentru aspirațiunile lui cele mai adânci, de filosofi cari îi sfidau temeiurile de existență din trecut și din viitor dela înălțimea strâșnicei lor originalități într-un ateism de stil Auguste Comte sau Durkheim.

Meritul dlui Ion Petrovici este cu atât mai mare, cu cât prin Domnia Sa filosofia românească face primii pași de întoarcere lângă sufletul și lângă destinul neamului, însușindu-și un creștinism categoric.

Data fiind gândirea naționalistă și creștină a dlui Ion Petrovici, avem cele mai îndreptățite nădejdi că prin Domnia Sa s'a inaugurat la postul de comandă al culturii naționale epoca

regăsirii spiritului românesc în educația viitoarelor generații.

Pentru Biserica această epocă de românizare a oficiului de îndrumare al spiritualității noastre constituie o mare bucurie. Biserica românească a pășit totdeauna alături de neam și s'a bucurat de toate izbânzile și înălțările lui, precum s'a întristat totdeauna de neînțelegerea cu care a fost chinuit și umilit. În triumful spiritului românesc, Biserica vede o biruință proprie, căci adâncurile acestui spirit stau pe temelie creștină ortodoxă.

Dar Biserica se va bucura și de înțelegerea pe care știe că o va întâlni ea însăși la filosoful creștin care conduce departamentul Cultelor.

În multe privințe Biserica a avut să sufere dela regimurile trecute. Nu amintim acum decât loviturile ce le-a

îndurat învățământul teologic al Bisericii ardeleni și prin el însași preoțimea Ardealului recrutată din Acaemiile teologice. Deși cu aceeaș pregătire ca la Facultățile teologice, această preoție a fost ținută permanent în inferioritate de prestigiu și de salarizare față de preoțimea celorlalte provincii, luptând în modestele sate ale Ardealului, uneori strâmtorate de populație minoritară, cu infinite greutăți.

Avem toată nădejdea că în sfârșit s'a ivit omul care va înlătura greutățile inegale de pe umerii acestor mucenici ai neamului.

Cu asemenea gânduri de admirație și de încredere salutăm pe dl ministru Ion Petrovici în Sibiu ortodox și universitar.

D. STĂNILOAE

„Preotul să fie ne iubitor de argint“...

Într'un mod mult mai competent decât ar putea aceste rânduri să o facă, s'a semnalat în coloanele acestui ziar porunca Sf. ap. Pavel către slujitorii de altar din toate vremurile, de-a nu fi iubitori de argint; s'a trimis în acest sens în Arhidieceza noastră și o Circulară, așa că problema ar părea epuizată. Totuș am dori să se audă în această privință și glasul preoției. Din dosul vreunei culise ar putea să se scoată câte un zâmbet ironic, îndreptat în spre centrul de unde aceste sfaturi au pornit. Și dacă vrei să găsești fundamentul de atac, îl găsești cu multă ușurință în orice împrejurare.

Aslăzi cu valul de scumpete, cu copii în școală... îmbrăcăminte scumpă... hrană... toate cu sute de procente mai urcate... credincioșii mai răi și ei... salarii insuficiente... mai poți să mai slujești cu stolă atât de redusă?

Preotul nu-și poate cumpăra o carte, nici nu-și poate abonă vreun ziar, la colecte, la ajutoare, la primire de străini, la orice altă operă de binefacere trebuie să fi cap de listă, căci te faci de rușine și'n fața oamenilor și'n a lui Dumnezeu.

Da, adevărat, au și aceste angajamente, realitatea lor, dar nu înseamnă că sfaturile primite ar fi produsul fantasiei, sau că ar fi puse pe hârtie de un condei ce nu a gustat amărăciunea vieții. Și dacă ar fi să fac o comparație între realitatea unora și a altora, atunci m'aș slui de un fruct oarecare, care pe deasupra are coaja, iar înăuntru miezul. Argumentele pentru gonirea arginților din mâna preoților ar constitui coaja, iar îndemnul cîntat pe frontispiciul ziarului nostru: „Preotul să fie ne iubitor de argint“, date de către P. C. S. Păr. Dr. Spiridon Cădea, ar constitui miezul. Și oricine știe că viața nu încolțește din coajă, ci de sub coajă, adică din sâmbure, din miez.

Și atunci pierderea noastră va fi mare dacă ne vom opri numai asupra lustrului ce-l dă coaja, iar la miez nici nu ne gândim. Cu ce progres ne putem mândri, dacă am reușit să câștigăm un ban mai mult din cine știe ce împrejurare, dacă pe la spate credinciosul ne vorbește mereu de rău, ne critică, ne calomniază. Unde e progresul?

Într-o gară auzisem mai zilele trecute vorbindu-se despre niște preoți, ce au ținut cu cale să atragă atenția credincioșilor că la umblatul cu crucea ar trebui mai mulți arginți puși pe masă, decât altădată, ba unul a spus că nu preinde decât 4 ouă, sau cel puțin valoarea lor. Și câți dintre preoți nu vor fi făcut acelaș lucru, îl vor fi făcut pentru că își vor fi zis că 4 ouă altădată îi le dădea cea mai săracă casă. Dar nu pretenția materială este mare, ci faptul în sine este grav, devine ridicol, se comentează, se talmăcește și tot ceea ce ai clădit prin predica unui an întreg, ai dăruit prin nechibzuia vorbă a unui moment.

Pretenția în sine este mică, dar face din preot un iubitor de argint și sub nici o latură nu te judecă mai mult credinciosii decât sub aceasta a materiei. Pipăiți discret pulsul printre enoriași ca să vedeți cum te povestesc și'n fața altora din alte parohii, că ești la com, că nu te mai vezi sâțul etc. Și frate părinte, să nu dea Dumnezeu să se țeasă astfel de pânză în jurul nostru, toate celelalte calități ale noastre sânt reduse la nimic. Te vezi atunci că faci apeluri peste apeluri pentru ajutorarea nevoiașilor sau pentru cine știe ce colectă și nu au nici un rezultat. Credinciosul par'că stă să-ți reamintească de cuvintele apostolului: „Iubirea numai cu cuvântul sau cu limba nimic nu plătește, trebuie să iubim cu fapta și cu adevărul“ (I Ioan 3, 18).

De ești iubitor de argint, răstorni clădirea lui Dumnezeu, la care te-ai angajat în momentul când ai primit înfricoșata răspundere a preoției, făgăduind că vei fi un bun zidar.

Și atunci să ștergem venitele stolare? Nu, aceasta nu o vom putea face chiar de am vrea. Ele sânt înrădăcinate în credința și tradiția poporului nostru, ele isvorăsc din iubirea ce o are turma față de păstor și din convingerea că-și ajută altarul, fără de care nu pot trăi. Decretele-legi ce s'au dat cândva pentru desființarea, ștergerea stolarelor au fost pur și simplu utopii. Ele se vor șterge atunci când nu vor mai fi nici slujbe, sau se vor șterge atunci când le vom comercializa; poporul se desguștă, iar între tine păstor și ea turmă prăpastia s'a deschis. Din contră, stolele se mențin și cresc atunci când nu te târăuiești, când foarte discret le primești... Da, știu că sunt credincioși cari speculează această bunătate a preotului, aceștia sunt însă lemnele uscate care nu pot micșora farmecul verde al pădurii.

Adevărat iarăși, că această generație de preoți suntem la răscruce, statul în nădejdea că enoriașii se îngrijesc de noi ne dă o întregire de salar, iar aceștia ne-au lăsat în seama statului. Această răscruce însă nu trebuie să ne forțeze să ne neglijăm pastorația noastră. În acest timp putem pierde valori cu care nu ne mai întâlnim — pierdem miezul, sâmburele, viața — alergând după un trai mai îmbelsugat, adică după coajă. Noi trebuie să tindem „să facem din parohie o adevărată familie în care păstorul să fie tată adevărat, copiii duhovnicești vor și să reguleze traiul tatălui duhovnicesc, nu-și vor curța punga lor, pentru acela care le dă tot sufletul, tot timpul, toată munca și toată viața sa” (Petrov: Un păstor model, p. 44).

Acesta să ne fie deci idealul; să alergăm după suflete și nu după ban. Ce folos ai că la o slujbă ai reușit să iei un ban mai mult, dacă sufletul credinciosului l-ai pierdut?

Va fi privit acest scris al meu cu oarecare rezervă? Voiu fi privit ea unul care nu cunoaște realitatea și mă erijez în sfătuitor? Voiu fi taxat un „burghez” care nu se interesează de situația amară a preoților din parohiile noastre sărace?

Tocmai experiența din astfel de

parohii mă face să vorbesc astfel. Mi-am început viața într-o parohie care n'avea nici o palmă de grădină măcar, o casă în care ploua și bătea vântul, n'aveam nici salar și în același timp eram și sărac fiind la începutul căsniceii, și cu toate astea acolo mi-am petrecut cele mai frumoase clipe din viață sub acest raport al traiului material; camera de provizii dădea aspectul unei gospodării în stil mare. Eu n'am taxat nici o slujbă și nici n'am cerut vreodată ceva, — de-aș fi cerut cât de mult fără îndoială că nu aveam nici o zecime din ceea ce mi-a dat iubirea lor.

Cunosc și acum cazuri cu preoți tineri fără salar, cari duc aceeași viață și cari nu cer nici o stolă. Astfel în o parohie învecinată cu dela ei inițiativă credincioșii au pus boii la cară și au colindat prin sat după bucate, pentru că să-și ajute preotul ce n'are salar. Aceasta dovedește că fi duhovnicești nu-și uită de tatăl lor, atunci când își împart cu ei sufletul tău de părinte. Pe credincios așadar trebuie să-l convingem, că noi vrem să ne apropiem de sufletul lui, și nu de banul lui.

Iubite, întru Hristos frate, ți-am descusut aci inima cu toată sinceritatea și ți-am scris aceste rânduri, nu pentru că vrău să par mai știutor și să-ți dau îndrumări și sfaturi, nici n'am vrut să fac o lecție din studiul pastorei, când mi-am intitulat astfel rândurile de mai sus, ci am vrut să stăm de vorbă pe marginea sfaturilor și călduroaselor îndemnuri ce dela centru ni-au venit în legătură cu stolele noastre. Am privit problema cu toată sinceritatea și în același timp cu modestia unui preot dela sat, fără a avea decât pretenția că am căutat se nu pierd din vedere idealul nostru suprem: câștigarea sufletelor pentru împărăția lui Dumnezeu.

Unul pe altul iubindu-ne, e bine să ne fătuim.

Știu că ți se face și frăției tale inima ghem de durere, când aude vorbindu-se de rău câte-un slujitor de altar pentru că este prea agonisitor de câștig și prea iubitor de argint.

În aceste vremuri, când ne răsboim cu slujitorii întinericii și cu aceia ai materiei, când încheeturile lumii tesută din tortul jidovului Karl Marx, au trosnit și încep a se prăbuși, slujitorii Spiritului trebuie să dovedească că slujesc cu adevărat Spiritului și numai Lui.

Pr. Ion Sabău

Probleme-Recensii-Comentarii

Revista „Internationale Kirchliche Zeitschrift”, din Berna, în numărul său ultim pe anul 1941, caetul 3—4, sub semnătura unui cunoscut om de carte, profesorul Dr. Bertold Spuler, dela Universitatea din Göttingen, publică o recenzie foarte elogioasă asupra studiului pe care eminentul profesor al Academiei teologice „Andreiane”, Dr. Grigorie T. Marcu, l-a publicat de curând sub titlul: „Antropologia Paulină”, în Seria Teologică, Nr. 20, Sibiu, 1942, p. XXXVIII+335.

Profesorul B. Spuler analizează pe scurt cuprinsul studiului părintelui profesor Marcu, arătând cum din elementele teologiei pauline cu privire la „Eliberarea omului de sub stăpânirea păcatului”, și la „Innoirea și înobilirea lui suflătească prin Hristos”, a știut să închege autorul o splendidă lucrare despre „Antropologia Paulină”, prezentând pe om sub cele două aspecte: extern și intern, și arătând „schimbarea omului vechi în om nou sub înrăurirea Mântuitorului”.

Recenzentul remarcă obiectiv caracterul ortodox al studiului părintelui Marcu, temeinicia elaborării științifice și alte însușiri ale operii, prin care autorul cărturar și maestru rar al cuvântului, și-a agonisit sieși cinste, și a sporit în chip deosebit prestigiul centrului ortodox al Sibiului.

Tot problema tineretului. — Un săptămânal, de învățătură creștină ortodoxă, a publicat recent, la loc de frunte, un cuvânt către preoți, semnat de un distins mănăitor de condei, care face apel la slujitorii altarului de-a se smulge din starea prea mare de izolare și de a se apropia, înainte de toate, de sufletul copiilor și al tinerilor, pentru că în ei fâlăie duhul avântului, ce nu cunoaște piedeci și greutate.

Se explică astfel din acest avânt, de ce Stăpânul întineririi a stat cu undița mai ales în apa tineretului. Dintre tineri a voit el să-și creeze propovăduitori, pentru că acolo, în tineret, se găsește răvnă și îndrăzneală necesară.

Pentru restul oamenilor nu poate fi mahnire mai mare decât a vedea tineretul angajat la armata Satanei dela Miazănoapte.

Angajare zadarnică, cu toate acestea: Diavolul roșu va fi înfrânt, despre

aceasta nu trebuie să se îndoiască nici tinerii și nici alții.

Oricât ai svârli peatra împotriva cerului, ea e sortită să recadă la pământ. Oricât de puternic ar fi Satana, — atunci când pășești împotriva lui cu făclii de lumină sfântă, intervine puterea de Sus și te face biruitor.

Dar cu atâta problema nu s'a rezolvat. Sufletul tineretului rămâne setos întru a se desăvârși. Aici intră în acțiune biserica și școala ca să pună stăpânire pe duhul tinerimii active.

Tineretul, sub oblăduitorul scut al bisericii și al școalei, are să-și depene firul muncii sale.

Dintr'un fericit instinct de conservare, la noi tineretul român a prețuit stralul credinței strămoșești și a căutat să-i fie razim.

Păstrând această temelie și având un tineret, temeinic crescut în duhul temerilor de Dumnezeu, vom dispune de puteri mai scumpe decât orice alte comori.

Și dacă pedagogii, precum și conducătorii politici au ochii îndreptați spre tineret, nouă, modeștilor ziditori de suflete, nu ne poate fi iertat să nesocotim această problemă.

Omul, pentru noi, este făptura lui Dumnezeu și nu e produsul exclusiv al mediului social și economic, cum a căutat jidovul Karl Marx să-și lămurească ucenicii și urmașii.

Dacă ochii ne sânt țintiți, din acest punct de vedere, asupra tineretului, am dori ca și alte priviri să intre în raza vederilor noastre atât în educația din școală, cât și în cea afară de școală.

Noi, preoții, avem să înconjurăm tineretul cu viul nostru interes și să-l creștem după vederile și poruncile bisericii. Ear prin colaborarea dorită, vom înainta cu pași repezi spre țelul comun.

Cu o tinerime, creștină cu adevărat, zările viitorului apar luminoase și pline de bune făgăduințe. — Pr. Ion Sabău.

Răvaș luptătorilor din Crimeea. — La lumina dorului de frate s'au deslușit gânduri pentru iubiții ostași cari luptă pe frontul răzărîtilui, ca să înecă în apus reșimul tiran din Rusia.

Luptători ai crucii și credinței străbune, — pentru voi aprindem făclii în fața altarelor; pentru voi rugăciunile noastre se urcă pe norii de tămăie până în slava ce-

FOIȘOARA

Figura Mântuitorului

(10) (Sfârșit) De Pr. Aurel Radu

Mai mult, presupunând, că Iisus a avut fizionomie urâtă și respingătoare, aceasta ar fi constituit o piedecă serioasă în lucrarea sa pământască, întrucât și-ar fi atras disprețul mulțimilor și ar fi fost deci evitat. Și referatele evanghelice confirmă din plin acest punct de vedere. Mulțimile erau atrase de El nu numai prin nouitatea și frumusețea învățăturii Sale, și nici numai prin miracolele săvârșite de El, ci și prin farmecul și frumusețea întregii sale personalități.

Până și unele scrieri apocrife numesc pe Iisus „frumos”.

D. Merejskovski, ocupându-se de fața Mântuitorului, înclină să creadă, că în evanghelia după Ioan unde se vorbește de pruncia lui Iisus, se face aluziune și la frumusețea Lui. „Și Iisus sporea în înțelepciune, creștea cu trupul și har avea la Dumnezeu și la oameni” (Lc. 2, 52). Cuvântul grec haris, latinul gratia, se referă — după el — nu numai la spiritul lui Iisus, ci și la trupul lui... Astfel că senzul general al versetului, ar fi următorul: „Iisus creștea și se făcea tot mai frumos” (D. Merejskovski o. c. pag. 307).

Înainte de a trece mai departe și a expune ultimul temei pe care se sprijină convingerea creștină în frumusețea lui Iisus, să examinăm felul cum trebuie conciliate și explicate cele două păreri extreme care au împărțit pe părinții și pe scriitorii creștini, cu privire la figura lui Iisus. Evident, că dacă „extremele se ating”, atunci, acest lucru putem să-l spunem și cu privire la aceste păreri, în apa-

rență așa de contradictorii. Căci ele se armonizează perfect între olaltă, dacă nu ne lăsăm înșelați asupra senzului problemei care a frământat pe sf. părinți. Problema pe care au dezbătut-o sf. părinți, n'a fost o problemă de pură estetică, cum sunt ispitite s'o considere esteticienii moderni. Ea a fost mai mult o problemă de ordin etic. Unii au privit mai mult umilința întrupării lui Iisus, și l-au urmărit în perspectiva plină de umbre a calvarului; pe când ceilalți covârșiți de maiestatea lui divină, n'au voit să-l vadă decât în strălucirea taborică. Astfel se explică cum Clement Alexandrinul, după ce spune, că Iisus n'a fost frumos, tot el mărturisește că: „Pentru noi cari dorim adevărata frumusețe, El este singurul frumos” (Strom. II, 5, 21).

Cuvântul hofărător în această problemă îl are, fără îndoială, ortodoxia care prin concepția ei despre frumos, așa cum ea a fost formulată și sistematizată de Dionisie Areopagitul, I. Damaschin, Maxim Mărturisitorul etc. lămurită și adâncită la noi de dl prof. N. Crainic, aduce încontestabilă lumină și clarificare.

După D. Areopagitul, frumusețea e unul din numele lui Dumnezeu, ceea ce înseamnă, că ea este un atribut divin. El este frumusețea absolută și izvorul oricărei frumuseți. Lumea însăși, care e creațiunea lui Dumnezeu, se numește frumoasă, căci cosmos înseamnă frumusețe, podoabă. Și ea este frumoasă tocmai pentru că în ea se răsfrânge frumusețea lui Dumnezeu. Binele absolut și frumosul absolut, sânt identice, și deci frumosul și binele sânt același lucru. N. Crainic: Nostalgia Paradisului, p. 149) Aceasta înseamnă, că atunci, când cetim în geneză că: „a privit Dumnezeu la toate câte le făcuse și iată erau bune foarte”, trebuie să înțelegem, că Dumnezeu contemplând sau privind lumea creată de El, a găsit-o desăvârșită de frumoasă. Adam încă a fost opera lui Dumnezeu și deci și despre el a spus, că este frumos.

Cea mai mare catastrofă, în istoria lumii, este că-

derea ei în păcat, prin care s'a distrus armonia paradisului. Păcatul a desfigurat totul. Prin el intră eroarea în ordinea cugetării, răul în ordinea morală și urâtul în ordinea estetică. Deci păcatul n'a fost un simplu accident, fără importanță în istoria lumii.

În lumea aceasta stricată și desfigurată de păcat a venit Mântuitorul, al doilea Adam, cum îl numește Ap. Pavel, tocmai ca s'o restaureze în ordinea spirituală primordială, s'o renască în Duh, prin a doua creație. Prin Mântuitorul lumea se zidește a doua oară, transfigurându-se prin har, spre a ajunge din nou la frumusețe, primordială. Spre aceasta frumusețe primordială aspiră întreg cosmosul, și deci și omul. La slujba înmormântării, Biserica cântă aceste cuvinte așa de semnificative: „la celce după asemănare se ridică, cu frumusețea cea dintâi iarăși împodobindu-mă”.

Dacă Dumnezeu Tatăl este frumusețe, și Dumnezeu Fiul e frumusețe. Dacă Adam cel dintâi a fost frumos, și Adam cel de al doilea a fost frumos; deci Mântuitorul a fost frumos. Modul de frumusețe sofianică, necreată și creată totodată, e personalitatea Mântuitorului, care ca logos e necreat, iar ca întrupare în om e creat. — Iar D. Areopagitul spune, că prin frumusețe ne ridicăm la Iisus, și ochii noștri întorși spre El, pot vedea ceea ce este îngăduit să vedem.

Ceea ce teologia ortodoxă a teoretizat, arta bizantină a realizat. În arta bizantină nu găsim natura așa cum e ea, desfigurată de păcat, ci transfigurată și modelată după chipul Mântuitorului de pe Tabor. — „Ortodoxia are viziunea frumuseții spirituale ideale”, observă cu dreptate S. Bulgakov — Este un ideal religios, mai mult estetic decât etic, ideal situat dincolo de bine și de rău, ca entități separate. — E lumina ce luminează drumul pelerinilor pe acest pământ. — Acest ideal ne chiamă dincolo de marginile vieții noastre, el chiamă la transfigurare” (S. Bulgakov: Ortodoxia, p. 194).

rului. Jertfa voastră este mare! Un neam întreg o urmărește ca pe o liturghie națională prin care se preamărește legea creștinească și neamul.

Profilul vostru argintat de zăpadă ne apare în față, în suflet vă dăm adăpost de frate, din dragoste vă dăm avântul și căldura cu care să înfrunțați viscolul pustii-tor al gerului.

Nu uitați, acasă vă așteaptă copiii și nepoții, ei doresc să vă reîntoarceți cu bine și să le spuneți basme din lumea albă a zăpezilor pe care ați însemnat cu sânge cărarea biruințelor.

Voi scrieți, cu focul dragostei de neam și țară, pe papirusul alb al Rusiei, întinate de molima roșie a destrămării ordinei și civilizației.

Inainte! Scrieți, dragii noștri, să aile muscalii că românii știu să-și apere ogorul și căminul. — Pr. Gh. Șerbu-Sățulung-Brașov.

Consfățuirea clerului din Caransebeș

După conferința de protopopi, care am anunțat-o în numărul nostru precedent, a urmat, în 17 Ianuar c., consfățuirea clerului din Caransebeș, convocat de P. S. episcop *Veniamin* la reședința episcopală.

P. S. Sa a dat cucernicilor preoți, prezenți în mare număr, anumite îndrumări privitoare la pornirea apostolatului în vremuri ca cele de acum.

Consfățuirea a hotărât ca *Dumineca Ortodoxiei* din acest an să fie prăznuită cu fast deosebit, stabilind și planul pentru serbare.

Predica, de Dumineci și sărbători, are să fie o problemă tratată cu importanța cuvenită. Lucrările mai reușite se vor da la lumină, tipărindu-se în broșuri sau în organul eparhial de publicitate.

S'a propus: tipărirea unui supliment *pentru popor* la „Foaia Diecezană”, precum și tipărirea unei *reviste* cu caracter bisericesc. Observări potrivite s'au mai făcut în legătură cu catehizația și trecerea la pastorația individuală în timpul actual.

S'au luat măsuri pentru a întocmi *lista* predicilor până la Sf. ap. Petru și Pavel. S'a ales comisiunea, care să studieze programul serbării din *Dumineca Ortodoxiei*, satorind subiectele ce vor fi tratate la acest prilej.

Oficiul prot. ortodox român al Târnavei
Nr. 34/1942 (9) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de *cântăreț bisericesc* (cantor) dela biserica centrală a parohiei *Târnăveni*, fost Diciosănmărtin, sediul protopopiatului Târnavei, se publică concurs de 30 de zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post :

1. Salariul dela stat, fără nici o obligație din partea parohiei asupra salariului.

2. Sesiunea cantorală primită prin R. A. 5 jugăre arător.

3. Partea legală din venitele stolare obișnuite în parohie.

4. Locuință, în una din casele evreești cerute, când le va primi parohia.

Candidații vor trebui să fie absolvenți ai școlii de cântăreți bisericești din Sibiu, ca să poată primi salariul dela stat. Vor fi preferiți cunoscătorii de note muzicale, cari vor putea instrui și conduce cor bisericesc.

Doritorii și îndreptățiii de a ocupa acest post, să se prezinte la strună în oricare Duminecă, din timpul acestui concurs. Târnăveni, la 3 Februarie 1942. În numele consiliului parohial:

Gheorghe Oprean
protopop și paroh

Citiți și răspândiți

Revista Teologică

Organ pentru știința și viața bisericească. Apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit **NICOLAE** al Ardealului. Redacția și Administrația: **Sibiu**, Academia teologică „Andreiană”. Redactor: **Prof. Dr. Grigorie T. Marcu**. Abonament anual, Lei 260.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Informațiuni

Biserică - monument. Guvernul a aprobat construirea unei biserici-monument în *Cimitirul Eroilor* în Sibiu. S'a format, în acest scop, un comitet încredințat să organizeze colecta spre desăvârșirea operei. Comitetul este alcătuit din: Înalt Prea Sf. mitropolit *Nicolae* al Ardealului, generalul comandant de corp, și președinta Soc. „Regina Maria” (Cultul Eroilor).

Profesor român sărbătorit la Berlin. Academia de științe din Berlin și-a deschis noua sesiune, în 31 Ian c., prezidată de dl Wahlen, președinte activ al Academiei. La ședințe participă, ca singur membru străin, dl profesor *Sextil Pușcariu*, ales membru al acestei academii încă de acum un an. S'a subliniat faptul că dela *Dimitrie Cantemir*, care a fost pe vremuri membru al acestei instituții, dl Pușcariu este primul român care face parte din acest înalt for al culturii germane.

Rente viagere. I. P. S. mitropolit al Basarabiei și arhiepiscop al Chișinăului, *Gurie Grosu*, și P. S. episcop *Dionizie Erhan* dela Cetatea Albă-Ismail, s'au retras, cum se știe, dela conducerea eparhiilor la care fuseseră aleși. Prin decret-lege li se acordă rente viagere, celui dintâi 51 mii de lei lunar, celui de al doilea 22,900 lei lunar, începând dela 1 Octombrie 1941.

Parastas la Arad. Întru pomenirea episcopului de vie amintire, *Roman Ciorogariu* al eparhiei oradane, s'a slujit Duminecă un parastas în catedrala dela Arad, în orașul unde răposatul a stat timp îndelungat și a funcționat ca director al seminarului, astăzi Academie teologică. La parastasul, oficiat de părintele prof. Codreanu, asistat de un reprezentant al episcopiei din Arad și de alți preoți, au asistat membrii familiei, precum și un foarte mare număr de expulsați și refugiați din Ardealul de nord.

Reclamații neintemeiate. Un comunicat recent al subsecretariatului de stat al muncii arată că numeroase plângeri și reclamații, ce s'au adresat, — în mare parte prin cutiile sătești, — Conducătorului statului, au fost neintemeiate și au pricinuit statului cheltueli inutile prin trimiterea de anchetători. Se atrage atențiunea celor ce fac astfel de reclamații, că s'a dispus să se pună în sarcina celor de rea credință *plata cheltuelilor* cauzate statului prin anchetele ce se ordonă în urma reclamațiilor neintemeiate sau a informațiilor

neadevurate. Sumele vor fi achitate pe loc. Altfel, reclamantul va fi trimis în *lagăr*, unde va sta până ce, prin munca la care va fi supus, va produce suma cuvenită statului drept despăgubire.

Inaugurare. În ziua de 27 Ianuar 1942 s'a inaugurat, la facultatea teologică din Cernăuți, cursurile de Psihologie și Istoria literaturii române, instituite de ministrul culturii naționale și al cultelor.

Cătră frații de credință. O scriitoare publicistă din Odesa, *Natalia Nobocova-Vasîlcova* a adresat, la început de an nou, un apel poporului român, zicând: „Frați de credință! Ni-ați ajutat să ne refacem bisericile ponegrite și distruse. Ați ridicat biserica ortodoxă, mama noastră, la înălțimea ce i se cuvine. Petutindeni, în biserici, alături de noi, ostașii români iau parte cu evlavie la rugăciunile noastre. Nu un ocupant străin se roagă alături de noi, ci împreună cu noi ingenunche un frate eliberator, ridicându-și ochii spre chipul Maicii Domnului: și noi, și voi, frați de credință, sântem ocrotiți deopotrivă de Ea”.

Din Basarabia vine vestea imbucurătoare, că în vremea din urmă numeroși sectanți trec în masă la religia ortodoxă, dându-și seama de netemeinicia învățăturilor sectare, distructive pentru sufletul omenesc.

Experiența făcută anul precedent, prin cultivarea de orez în sudul **Basarabiei**, a realizat cantități importante din această plantă cereală, astăzi atât de scumpă și rară la noi. În anul acesta se vor cultiva circa 200 hectare de orez în județe basarabene, unde condițiile de cultură a orezului sânt favorabile.

Nu se fac restricții! Casa autonomă a monopoliurilor, C. A. M., din regatul României, anunță că dispune de *stocuri îndestulitare* pentru acoperirea consumului. Astfel Casa nu are motiv pentru a introduce cartele la consumul de: sare, tutun, țigarete, chibrite și celelalte fabricate ale C. A. M.

Bonurile de înzestrare. Subscriitorii, cari n'au ridicat *Bonurile de înzestrarea armatei*, pentru chitanțele de subscriere în valori nominale de 100—5000 lei, sânt din nou invitați să înainteze chitanțele respective ce dețin spre a li se elibera bonurile emise. Subscriitorii din provincie vor înainta chitanțele cu o cerere netimbrată spre a li se expedia bonurile la domiciliu. Cererile se înaintează la: *Casa Autonomă de finanțare și amortizare*, București, strada Doamnei Nr. 15.

Asfel poporul românesc, prin producțiunile sale folclorice, mărturisește despre frumusețea Mântuitorului

De două mii de ani poezia cea mai înaltă cântă frumusețea Lui, tradiția cea mai bogată și mai variată cu vastă broderie de legendă o proclamă cu o tot mai sporită convingere, iar penelul celor mai geniali pictori și dalta celor mai străluciți sculptori, în încordări sublime, încearcă să prindă ceva din frumusețea Lui. Toate aceste genii ale omenirii reușesc să prindă câte o fărâma din frumusețea lui Iisus, însă nu izbutesc niciodată s'o redea în întregime. O privire retrospectivă, oricât de fugară, în istoria artelor, ne confirmă cu prisosință aceasta. Într'adevăr dacă ne oprim în fața celor mai vechi reprezentări ale Lui, fie la cele simbolice, în care el apare sub chipul lui Orfeu, sau Hermes, fie la acele reprezentări catacombice, în cari el apare imberb și efeb, frumos ca un Adonis sau cu grația lui Apolon, fie că privești figura Lui din mozaicuri, severă și care răstrânge ceva din măiestria lui Jupiter, fie că te oprești în fața tablourilor lui Rafael, Fra Angelico, Rubens, Leonardo da Vinci, Rembrandt, El Greco, etc. constăți că în toate se resfrânge o rază din frumusețea Lui, însă nu toată, căci El este mai frumos decât însăși frumusețea.

Figura Mântuitorului scapă tuturor măsurilor omenești de frumos și urât; ea este incomensurabilă cu estetica noastră, cu trei dimensiuni, observă cu dreptate Merejkovski.

Aceasta incapacitate, de a prinde în întregime frumusețea lui Iisus, a făcut pe Fra Angelico să verse lacrimi, iar pe marele Leonardo da Vinci să arunce cu necaz penelul din mână. Și experiența acestora au repetat-o toți cei cari s'au încordat să zugrăvească fața lui Iisus. El este greu de reprezentat, pentru că El a fost frumos ca un Dumnezeu, iar ca om El a fost cel mai frumos din fiii oamenilor; figura Lui este greu de redat, pentru că El a fost Dumnezeu și om.

Unele colinde ne dau o descriere bogată a figurii Mântuitorului, când spun că:

Lesne de-a cunoaște:
Feișoara Lui
Spuma laptelui,
Ochișorii lui
Mura câmpului,
Mustăcioara Lui
Spicul grâului...

În această descriere aflăm elementele caracteristice ale idealului de frumusețe românească. Astfel Iisus apare în trăsăturile de frumusețe ideală ale unui Făt-frumos.

În alte colinde poporul român împrumută imagini nouă pentru a descrie frumusețea lui divină.

Dacă cumva l-ați văzut
A-l cunoaște ați putut
Că pe fața fiului,
Scriș-i raza soarelui
Și pe frunte lună plină,
Lună plină cu lumină,
Iară pe ai lui umerei
Strălucesc luceferei!

De asemenea poporul român, crede că în fiecare bob de grâu se vede fața Mântuitorului. De aceea el și spune că: „grâul e frumos, ca și fața lui Hristos”. În concepția românească grâul este așadar Cristoforic.

În sfârșit, într'o povestire despre nașterea Domnului, se spune între altele cum Maica Domnului, după ce naște pe pruncul Iisus în ieslea unui grajd, care era a lui Crăciun, o vrabie s'a așezat pe iesle și striga mereu: „giu, giu”, adică Domnul Hristos este giu, adică frumos. Pentru aceea Maica Domnului a binecuvântat vrabia, pentru că ea i-a spus, că-i frumos pruncul ei (Th. Texion: Poporul Român și fenomenul religios p. 168, ... și diferitele colecții de colinde).

Numeroși jidovi, răspânditori de știri mincinoase în capitala Ungariei, aducând prejudicii intereselor statului, au fost deferiți tribunalelor. Aparatele de radio, ale acestor jidovi, s'au confiscat.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 8 Februarie 1942, va predica prof. Dr. N. Terchilă.

Se aduce la cunoștința pensionarilor din orașul și județul Sibiu, care au subscris și achitat la Imprumutul de Inzestrare 4¹/₂ în anul 1939/40, să se prezinte la Administrația financiară, Biroul casieriei, pentru a-și ridica bonurile cuvenite fiecăruia. În caz de neprezentare la timp, bonurile se depun la Casa autonomă de finanțare și amortizare, București.

Concurs

Pentru pictarea Bisericii Sf. Nicolae din Brașov-Scheiu.

Consiliul Parohial al Bisericii Sf. Nicolae din Brașov-Scheiu instituie Concurs, pentru pictarea acestei biserici, declarată monument istoric, cu Căpitanul Voevodă, în următoarele condiții:

1. Pictura pe pereți se va face în fresco pe tencuială crudă.
2. Subiectele și motivele de inspirație sunt a se alege din Paraclisul Sf. Înălțări, din dreapta bisericii, ținându-se seamă de spațiul arhitectonic și de regulile iconografice.
3. Se va adopta stilul bizantin al bisericilor din secolul XVII și XVIII, ținându-se negreșit socoteala și de viziunea obiectivă a timpurilor noastre.
4. Pictura trebuie să fie în concordanță cu icoanele vechi ale Bisericii Sf. Nicolae. Se cere armonie de stil și de culoare în toată lucrarea, care trebuie să fie unitară și să exprime puternic simțământul religios ortodox.
5. In exterior: Sf. Ierarh Nicolae.
6. Fresca, pe lângă exprimarea unui sentiment puternic de credință religioasă, trebuie să fie frumoasă, proaspătă, strălucitoare, asemenea vechilor fresci din bisericile noastre.
7. Adevărata frescă cere o severă procedură și întrebuințarea unui material ales. Culoarele vor fi din cele mai speciale pentru frescă, adică să suporte varul fără să se discompună. Varul să fie stins de cel puțin trei ani într-o groapă curată, să fie compact și nu apos, să fie alb, nu gălbui, iar la întrebuințare să fie trecut prin sită, fără a mai fi ud.

Materiale

Nisipul va fi curat de rău și se va întrebuința întotdeauna uscat. Fondurile tablourilor și locurile care necesită poleituri, se vor executa cu aur adevărat.

Biserica Sf. Nicolae din Brașov-Scheiu, fiind de foarte multă vreme tencuită, mai întâi se va da jos această tencuială pe sectoarele ce se vor picta treptat, curățându-se bine și între cărămizi, pentru ca tencuiala nouă să pătrundă cât mai adânc. Primul strat care va suporta pe celelalte două, va fi gros și se va după ce zidul a fost bine ud. Compoziția lui va fi cea reglementară 1/4 var și 3/4 nisip curat.

Condițiuni speciale

8. Artiștii vor prezenta pe lângă ofertă:
 - a) Un memoriu-Deviz, specificat cu pictură în fresco și schițe de ansamblu.
 - b) Proiectul secțiunii longitudinale a Bisericii, executat în desen și culoare, pe hârtie, arătându-se compozițiile ce artistul înțelege a picta, precum și locurile lor în biserică.
 - c) Relevul paretelui de apus al Bisericii, executat în desen și culoare, ca și proiectul secțiunii longitudinale.
 - d) O scenă în mărime de execuție, în desen stilizat, care să facă parte din proiectul prezentat.
 - e) Un fragment de frescă în dimensiunea 1 m. pe 0,80, m care se va executa direct pe perețele bisericii și al cărui subiect să facă parte din proiectul prezentat.
 - f) Toate lucrările se vor prezenta cu motto, iar numele autorilor se vor prezenta în plicuri, având același motto, odată cu ofertele și devizele.
 - g) Artiștii vor preciza în ofertă costul întregii lucrări executate cu vopsele (culorile) proprii și costul lucrării cu culorile cumpărate de biserică, după avizul artiștilor.

- h) Lucrările prezentate vor fi examinate de o comisie de specialiști, în care va intra și parohul bisericii și un membru al consiliului parohial.
- i) Coșulul parohial își rezervă dreptul a încredința lucrarea concurentului în care are încrederea, că va executa o lucrare artistică și durabilă.

Recepționările și plățile se vor face conform contractului treptat pe fiecare sector. Termenile de predare vor avea totdeauna o toleranță de două săptămâni. La aprobarea devizului și la facerea contractului se va da pictorului executant un acconto de 30% din suma prevăzută pentru partea ce va executa. Pictorului executant i se va reține o garanție de 10% pe un an.

Delegatul sfintei Metropolii din Sibiu va avea dreptul să controleze din punct de vedere iconografic, dacă pictorul executant se conformă cerințelor picturii religioase ortodoxe.

Schelăria necesară cade în sarcina pictorului ales pentru executare.

Biserica furnizează apa și lumina.

Artiștii concurenți vor obține dela Oficiul parohial al Bisericii planurile construcției și devizul lucrărilor de pictură.

Ofertele cu memoriile-deviz se vor înainta Parohiei Bisericii Sf. Nicolae, până la 20 Martie 1942. Consiliul par. al Bisericii Nicolae din Brașov-Scheiu

Președinte
Dr. N. Stinghe
paroh, adm. prot.

Vasile Iordache
secretar

(3) 2—3

Nr. 26/1942

(7) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I Ludoșul mare I, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. In locul ferdelei de cucuruz, prevăzută în coala B, se dau 60 lei de familie.
3. Venitele stolare stabilite în protopopiat.
4. Folosința unui teren de 5 jugăre fânaș, ce se află pe hotarul comunei Gusu, obținut prin reforma agrară.

Cererele de concurs, însoțite de autorizația de candidare a Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta în termenul fixat oficiului protopopesc ortodox român Mercurea.

Concurenții se vor prezenta în parohie, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sâmbătoare, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român Mercurea în înțelegere cu consiliul parohial.

Dumitru Cluchendea
protopop

Nr. 56/1932

(5) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Lăpușnic, din protopopiatul Dobra, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Până la edificarea sau cumpărarea unei case parohiale, parohia se va îngriji de locuință preotului.
3. Folosirea sesiunii parohiale de 7 jugăre pământ arabil și a cimitirului.
4. Câte 30 litri porumb sfărmat dela fiecare familie.
5. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererele de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Dobrei, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sâmbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, la 19 Ianuarie 1942.
Oficiul protopopesc ortodox român al Dobrei în înțelegere cu consiliul parohial din Lăpușnic

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Judecătoria de pace rurală Agnita, Sec. c. f.
Nr. 23/1942 c. f. (8) 1—1

Extract din publicațiunea de licitație

In cererea de executare făcută de următorul Keul Gheorghe contra următoarei Glokner Sofia, judecătoria:

A ordonat licitațiunea din nou în ce privește imobilul situat în comuna Hendorf, circumscripția tribunalului Târnava mare, judecătoria de pace rurală Agnita cuprinsă în c. f. a comunei Hendorf Nr. coalei c. f. 1266 Nr. de ordine A+ Nr. top. 1005 casă și curte 270 st. 1006 grădină 301 st. p. în întregime cu prețul de strigare de 60.000 lei pentru încasarea creanței de 60.780 lei capital și accesorii.

Licitația se va ține în ziua de 26 luna Februarie anul 1942 ora 10 a. m. în localul oficial a c. f. strada Mihai Viteazul Nr. 16, ușa Nr. 18.

Imobilul ce va fi licitat nu va fi vândut cu un preț mai mic decât prețul de strigare.

Cei cari doresc să liciteze sunt dator să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție în numerar sau să predea acelui delegat chitanță constând depunerea, judecătorește, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație.

Dacă nimeni nu ofere mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să întregască imediat garanția fixată conform procentului de strigare. La aceeași parte procentuală a prețului oferit. § 25 XLI 1908.

Agnita, la 15 Ianuarie 1942.

Judecător: aj. cond. c. f.:
(ss) Dr. Emil Popa (ss) Ioan Andreiu
Pentru conf.: Indescifrabil

Nr. 250/1942

(6) 1—3

Concurs

Se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român, pentru întregirea parohiei de cl. III-a Măgura, protopopiatul Bran, devenită vacantă prin pensionarea bătrânului preot: Iosif Runceanu.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială: 19.123 jugăre pădure în „Preduș”.
3. Venitele stolare aprobate de Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc cu ordinul Nr. 4544/1929.

Cererele de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de a concura dela Prea Ven. Cons. Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Bran, ear concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sâmbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul.

Zărnești, 26 Ianuarie 1942.

Vasile Stoicanea
protopop

Concurs

Pentru confecționarea circa 80 străni din lemn de stejar, sculptate după modelul fixat de Monumentele istorice dela București, pentru biserica „Sf. Nicolae din Brașov-Schei:

1. Consiliul parohial al bisericii „Sf. Nicolae” din Brașov-Schei publică concurs pentru confecționarea acestor străni, cu termen de 14 zile.

2. Domnii amatori sculptori sânt invitați a înainta în acest termen, ofertele închise și sigilate, oficiului parohial, Piața Unirii 1.

3. Modelele sânt a se vedea în această biserică în Paraclisul sud și în fotografie la biroul parohial.

4. Termenul de livrare și de așezare în Biserică este de 1 Octomvrie 1942.

5. Garanția de 10% se va depune la biroul parohial în efecte de stat, odată cu oferta, și se va reține un an de zile dela predarea și recepționarea strănilor de către arhitectul șef al bisericii.

Consiliul parohial al bisericii „Sf. Nicolae”, Brașov-Schei.

Vasile Iordache, secretar.

Dr. N. Stinghe
adm. prot.

(2) 3—3

Nr. 4/1942

(4) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II-a Săcamaș, cu filiile Ohaba și Stăncești, din protopopiatul Dobra, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Folosirea sesiunii parohiale de 8 jugăre 1200 st. □ din care 1/2 fânaș, iar 1/2 arător.
3. 20 m³ lemne de loc din pădurea bisericii (tăiatul și transportul îl privește pe paroh).

4. Până la transformarea fostei școli confesionale în casă parohială, parohia se va îngriji de locuință preotului.

5. Câte 20 litri grâu dela fiecare familie din filii.

6. Folosirea cimitirelor din materă și filii.

7. Stola obișnuită în protopopiat.

Cererele de concurs, însoțite de toate documentele necesare și de încuviințarea de candidare a Înalt Prea Sfințitului Mitropolit, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român al Dobrei, în termen.

Concurenții se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, în vreo Duminecă sau sâmbătoare în parohie la biserică, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Dobra, 8 Ianuarie 1942.

Oficiul protopopesc ortodox român al Dobrei în înțelegere cu consiliul parohial din Săcamaș

Pr. Adam Lăzărescu
adm. protopopesc

Cerefi

Catalogul

publicațiilor editate de Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și SIBIU

Lei 25

Alcătuie la îndemnul I. P. Sfințitului Mitropolit NICOLAE al Ardealului de Păr. Prof. Dr. Grigorie T. Marcu; acest Catalog informează rapid, complet și onest asupra bogatei recolte cărturărești a Sibiului ortodox. Scurte extrase, din recenziile apărute în diverse periodice române și străine, însoțesc lucrările de mare răsunet ieșite din teasurile tiparului șaguniene sub păstoria I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. Sistemul utilizat la alcătuirea lui, face din acest Catalog un model al genului.

Numai marile case de editură din Apus se pot mândri cu realizări atât de isbutite.

ANUNȚ

Tuturor oficiilor protopopești și parohiale din arhiepiscopie

Având în vedere dispozițiile testamentare ale fericitului mitropolit Șaguna precum și regulamentele pentru administrarea Librăriei și Tipografiei arhidiecezane, aștragem atențiunea oficiilor parohiale și protopopești ca toate rechizitele, utensiliile de cancelarie, imprimate și tipărituri oficiale precum și obiecte rituale și cărți bisericăști, să se procure dela Tipografia și Librăria arhidiecezană.

Aceste așezăminte au fost îndrumate să execute prompt orice comande făcute de către oficiile parohiale și protopopești.

Consiliul arhiepiscopesc